

ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ

ΜΗΝΙΑΙΑ ΕΚΔΟΣΗ ΤΗΣ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΑΣ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΙΤΩΝ ΑΡΤΑΣ

ΕΤΟΣ Η' — ΑΡΙΘΜΟΣ ΦΥΛΛΟΥ 105

• ΓΡΑΦΕΙΑ: ΚΛΕΙΣΘΕΝΟΥΣ 15 — ΑΘΗΝΑ •

ΝΟΕΜΒΡΙΟΣ 1980

ΟΙ ΘΕΣΕΙΣ ΜΑΣ

Έπειδη τὸν τελευταῖο καιρὸ μὲ τὰ δημοσιεύμα-
τα τῆς «ΘΕΟΔΩΡΙΑΣ» (ἐφημερίδα συλλόγων συμ-
πατριωτῶν μας στὴν Ἀρτα) ἔχει δημιουργηθεῖ κλί-
μα σύγχυσης κι ἐρωτηματικῶν ἀνάμεσα στοὺς Θεο-
δωριανίτες, τὸ Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Ἀδελφότη-
τάς μας, γιὰ τὴ διαφύλαξη τοῦ κύρους τῆς καὶ τὸ
καλὸ τοῦ χωριοῦ μας, κρίνει σκόπιμο νὰ κάνει ἐδῶ
εὐρύτερα γνωστὲς τὶς θέσεις τοῦ πάνω στὸ θέμα
αὐτό:

Ἡ Ἀδελφότητά μας, ποὺ ἔχει καταξιωθεῖ στὸν
εὐρύτερο ἡπειρώτικο χώρο, εἶναι πάντα προσηλωμέ-
νη στὴν ἐπιδίωξη τῶν καταστατικῶν τῆς σκοπῶν κι
ἀποβλέπει κι ἐπιδιώκει (ἄλλωστε αὐτὸ ἀποτελεῖ καὶ
καταστατικὴ δέσμευση) τὴ συνεργασία μὲ τὴν Κοινό-
τητα καὶ τοὺς ἄλλους φορεῖς τοῦ χωριοῦ μας, γιὰ τὴ
θεωρεῖ τὴ συνεργασία σὰν τὸν πιὸ σημαντικὸ παρά-
γοντα γιὰ τὴν ἐπιτυχία τῶν σκοπῶν αὐτῶν ποὺ κοι-
νὴ συνισταμένη ἔχουν τὴν πρόοδο τοῦ χωριοῦ μας. Πι-
στεύουμε πὼς οἱ διαφορὲς ἀπόψεων (ποὺ φυσικὸ εἶ-
ναι νὰ προκύπτουν) μποροῦν μέσα ἀπ' τὸν καλόπιστο
διάλογο, ποὺ εἶναι προῖον τῆς συνεργασίας, νὰ ὁδη-
γήσουν σὲ θετικὸ ἀποτέλεσμα καὶ πὼς οἱ προσωπι-
κὲς φιλοδοξίες κι ἀντιθέσεις δὲν ἐπιτρέπεται νὰ ἔχουν
σὰν χωρὶ ἐπίλυσή τους τὰ σωματεῖα. Στὸν χωρὶ αὐτὸ
πρέπει νὰ καλλιεργοῦνται ὅλα ὅσα μᾶς ἐνώνουν κι ὄχι
ἐκεῖνα ποὺ μᾶς χωρίζουν καὶ μᾶς ἀπομακρύνουν ἀπ'
τὸ χωριό.

Ἀκολουθώντας τὶς ἀρχὲς αὐτές, τηρήσαμε ἀπέ-
ναντι στὴν ἐπιζήμια τακτικὴ τῆς «ΘΕΟΔΩΡΙΑΣ» στά-
ση παρατεταμένης ἀνοχῆς —ποὺ παραξηγήθηκε ἀπὸ
μερικὸς σὰν ἀδυναμία— κι ἀποφύγαμε νὰ γίνουμε
συνεργοὶ σὲ μιὰ προσπάθεια δημιουργίας προσωπι-
κῶν ἀντιθέσεων καὶ ψυχρότητας ἀνάμεσα στὰ σωμα-
τεῖα ποὺ θὰ εἶχαν τελικὰ σὰν θύμα τὰ Θεοδωριανὰ.
Ἀντίθετα, προσπαθήσαμε μὲ κοινὲς συσκέψεις, δημο-
σιεύματα στὰ «ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ» κι ἐπὶ μέρους συζη-
τήσεις νὰ πετύχουμε τὴν συνεργασία, ἀλλὰ, δυστυχῶς,
χωρὶς ἀποτέλεσμα.

Μὲ βάση τὰ παραπάνω, δηλώνουμε ὅτι διαχωρί-
ζουμε τὶς εὐθύνες μας ἀπ' τὴ «ΘΕΟΔΩΡΙΑ» κι ὅτι δὲν
πρόκειται νὰ τὴν παρακολουθήσουμε στὸ ψυχροπολε-
μικὸ κλίμα τῶν ἀντεγκλήσεων καὶ προσωπικῶν ἀντι-
θέσεων, ποὺ ἄρχισε ἀπ' τὴν ἐκδόσή της κι ἐξακολου-
θεῖ νὰ καλλιεργεῖ στὸν θεοδωριανικὸν χωρὶ. Ἡ τα-
κτικὴ τοῦ ν' ἀποφεύγουμε «νὰ ρίχνουμε λάδι στὴ φω-
τιὰ» βοηθάει τὰ Θεοδωριανὰ βραχυπρόθεσμα καὶ μα-
κροπρόθεσμα. Κάθε ἄλλη ἐρμηνεία οὔτε στὶς προθέ-
σεις μας ἀνταποκρίνεται, ἀλλὰ καὶ προέρχεται ἐκ τοῦ
πονηροῦ. Καθένας εἶν' ὑπεύθυνος γιὰ τὶς πράξεις τοῦ
ἀπέναντι στὸν ἑαυτό του καὶ ἀπέναντι στὴν ἱστορία
τοῦ χωριοῦ μας. ΤΟ ΔΙΟΙΚΗΤΙΚΟ ΣΥΜΒΟΥΛΙΟ

Παιδικὴ γιορτὴ

Ἀπὸ μέλη τοῦ Δ.Σ. τῆς Ἀδελ-
φότητάς μας συγκροτήθηκε ἐπιτρο-
πὴ γιὰ τὴ διοργάνωση παιδικῆς
γιορτῆς στὴν Ἀθήνα τὸ τελευταῖο
δεκαήμερο τοῦ Δεκέμβρη. Τὴν ἐπι-
τροπὴ ἀποτελοῦν οἱ Μαρία Ἀπο-
στόλου - Νάκη (τηλ. 8218316),

Γιάννης Ν. Νάκης (τηλ. 7659751)
καὶ Δημ. Παγώνης (τηλ. 2918826)
πρὸς τοὺς ὁποίους μποροῦν ν' ἀπευ-
θύνονται οἱ συμπατριῶτες συνδρά-
μοντάς τους στὸ ἔργο τους μὲ γνώ-
μες, ὑποδείξεις κλπ.

ΤΑ ΑΠΟΚΑΛΥΠΤΗΡΙΑ ΠΡΟΤΟΜΗΣ ΤΟΥ ΛΕΥΤΕΡΗ ΝΤΑΣΚΑ

Ἡ Ἀδελφότητα ὁργάνωσε ἐκδρομὴν

Στις 2.11.1980 ἔγιναν τὰ ἀπο-
καλυπτήρια στὸ χωριὸ Πλάτανο
(Βάγια) Τρικάλων τῆς προτομῆς
τοῦ ἑφεδρου ἀνθυπολοχαγοῦ ΛΕΥ-
ΤΕΡΗ ΝΤΑΣΚΑ (ὁ πατέρας τοῦ
Χρήστος ἀπ' τὰ Θεοδωριανὰ) ποὺ
ἦταν ὁ δεῦτερος ἀξιωματικὸς,
μετὰ τὸν Ἀλέξανδρο Διάκκο, καὶ
ὁ πρῶτος ἑφεδρος ποὺ ἔπεσε στὸν
Ἑλληνοϊταλικὸ πόλεμο (1940—
41).

σὰν ἐλάχιστη τιμητικὴ προσφορά
στὸν γόνον συμπατριῶτη τῆς.

Πέρυσι τὸν ἴδιον καιρὸ, στήθηκε
ἀπ' τὸ Γενικὸ Ἐπιτελεῖο Στρα-
τοῦ ἡ προτομὴ τοῦ Ντάσκα στὸ
Ἑπταχῶρι Καστοριάς, δίπλα στὴν
προτομὴ τοῦ Δαθάκη καὶ ἄλλων
ἡρώων.

Ὁ Ντάσкас προεπιστρατεύτη-
κε τὸ 1940 καὶ κατατάχθηκε στὸν
2ο Λόχο τοῦ 1ου Τάγματος τοῦ

Γιὰ τὴ σεμνὴ αὐτὴ τελετὴ, ἡ
Ἀδελφότητα ὁργάνωσε διήμερη
ἐκδρομὴ (1—2)11) μὲ 40 ἄτομα,

4ου Συντάγματος Πεζικοῦ Λάρι-
σας. Τὸ Τάγμα τοῦ ἀπὸ τὴν 28.
(Συνέχεια στὴ σελίδα 2)

Ἕνα καυτὸ θέμα

Ο ΔΡΟΜΟΣ ΑΘΑΜΑΝΙΟ - ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ

Τοῦ ΓΙΑΝΝΗ ΝΑΚΗ

(Συνέχεια ἀπ' τὸ προηγούμενο)

Εἶναι ἀπαράδεκτη κατάσταση
νὰ ἀρχίζουν οἱ ἐργασίες συντη-
ρήσεως τοῦ δρόμου στὸ τέλος τοῦ
καλοκαιριοῦ. Ὁ δρόμος ἀποκτᾶ
καλὴ θατότητα τὸ φθινόπωρο ἀλ-
λὰ τότε δὲν ἐξυπηρετεῖ γιὰ τὴν ἀρ-
χίζουσαν οἱ θροχὲς καὶ οἱ πλημμύ-
ρες καὶ καταστρέφεται πάλι. Πρέ-
πει λοιπὸν νὰ γίνονται σοβαροὶ
προγραμματισμοὶ στὴν ἐκτέλεση
τῶν ἔργων καὶ ὄχι προχειρότητα
ποὺ διακρίνει τὶς ἀρμόδιες Ὑπη-
ρεσίες. Ἐπίσης τὸ ὑπόλοιπο τμή-
μα Ἀθαμάνιο — Ἀρτα σὲ πολλὰ
σημεῖα εἶναι σὲ κακὴ κατάσταση.
Ἐχει ἐπανειλημμένα τρισεῖς ἡ
σημασία τοῦ δρόμου ΑΡΤΑ —
ΤΡΙΚΑΛΑ γι' αὐτὸ ἡ κατασκευὴ
τοῦ εἶναι τελειῶς ἀπαραίτητη. Ἡ
ακτασκευὴ τοῦ ἔχει ἐγκαταλει-
φθεῖ καὶ τοῦτο σύμφωνα μὲ διαπι-
στώσεις διαφόρων παραγόντων
καὶ τοῦ Δημοτικοῦ Συμβουλίου
τῆς Ἀρτας ὀφείλεται στὴν ἀδια-
φορία τῆς Κυβερνήσεως καὶ στὰ
συμφέροντα ὕψηλά ἱσταμένων,
προσώπων.

Ὁ δρόμος Ἀθαμάνιο — Θεο-
δωριανὰ εἶναι περισσότερο ἐπι-
κίνδυνος στὴν θέση Σταυρὸς Ἀ-

θαμανίου, γιὰ τὴν παρουσιάζει ἐν-
τονες κλίσεις, μικρὸ πλάτος κα-
ταστρώματος, ἀπότομες στροφές
λυθεῖ τὸ πρόβλημα στὸ σημεῖο
αὐτὸ οἱ ἀρμόδιες ὑπηρεσίες ἔλα-
βαν ἀποφάσεις καὶ χαράχθηκε ὁ
δρόμος μέσα στὸ χωριὸ Ἀθαμά-
νιο.

(Στὸ ἐπόμενο τὸ τέλος)

ΝΕΑ ΑΠ' ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ

Ὅπως πληροφοροῦμαστε ἀπ' τὰ
Θεοδωριανὰ:

— Ἡ διάνοιξη τοῦ ἐσωτερικοῦ ἀ-
μαξιοῦ δρόμου ἔφτασε μὲχρι τὸ οἰ-
κημα τοῦ Συνταγματοῦ (παρακάμ-
πτοντας τὴ γωνία Σφόδρου).

— Ἐξωορίζεται ἡ βούση τ' Ἀθ-
Νικόλα που θὰ γίνῃ ἀνεκτὰ καλὴ,
γιὰ τὸν ἐμπειροτέχνη εἶναι ἐπιδέ-
ξιος.

— Ἐπισκευάστηκε τὸ πεζοῦν γύ-
ρω ἀπ' τὸν ὑπερνώβιο πλάτανο,
στὴν πλατεῖα κατὰ τρόπο ἀξιοθαύ-
μαστο. Εἶναι, πραγματικὰ χάρις!

— Τὸ λεωφορεῖο ἐπέλεσε δρομο-
λόγιο καὶ μέσω Ἀθαμανίου (ἀπ' τὸν
καινούργιο δρόμο), ποὺ παρουσιάζει
ὑπερβολικὴ ἀνηφόρα.

Κοινωνικά

ΓΑΜΟΙ

—Η συγχωριανή μας Λαμπρινή Χρ. Τσινέλλου και ο Βασίλης Τσιαπράσης τέλεσαν τους γάμους των στην Αγία Ζώνη Κυψέλης, στις 2.11.80. Εδχόμαστε να ζήσουν.

ΘΑΝΑΤΟΙ

—Σε Νοσοκομείο της Αθήνας πέθανε και κηδεύτηκε στο χωριό ο Αλέκος Γ. Παπαντζίκος.

—Στο χωριό άφησε την τελευταία πνοή του ο Μπαρμπαμήτρος Κοντογιάννης που περπάτησε 80 χρόνια σε μία κλειστή μοναχική ζωή.

—Πέθανε στην Αθήνα και κηδεύτηκε στην Άρτα ο Ταξίαρχος ε.ά. Περιελής 'Οδ. Μαντέλλος. 'Ο Περιελής άποφοίτησε απ' το Γυμνάσιο Άρτας μέ-

σα σε δύσκολα χρόνια και στη συνέχεια κατατάχθηκε έθελοντής στο στρατό (στην Άρτα). Εισήχθη στη σχολή 'Αξιόν Κερκύρας και έφτασε στον βαθμό του ταξίαρχου. Ήπηξε σεμνός, μετριοπαθής πάντα και διακρίνονταν για την αγάπη του προς το χωριό.

Τό 1979 άποπεράτωσε μοντέρνο σπίτι στα Θεοδώριανα για να περάσει τ' άπόμαχα χρόνια της ζωής του ήσυχα στον τόπο που γεννήθηκε αλλά άλλες οι βουλές των ανθρώπων... Τελευταία ήπηξε και δωρητής της 'Αδελφότητας για φιλανθρωπικούς σκοπούς.

Η 'Αδελφότητα συλλυπείται τους συγγενείς των άποθανόντων συγχωριανών μας.

ΕΥΧΑΡΙΣΤΗΡΙΑ

Ευχαριστώ θερμά τον Πρόεδρο και γενικά όλη την 'Αδελφότητα για τη συμπαράστασή τους στις δύσκολες μέρες που πέρασα.

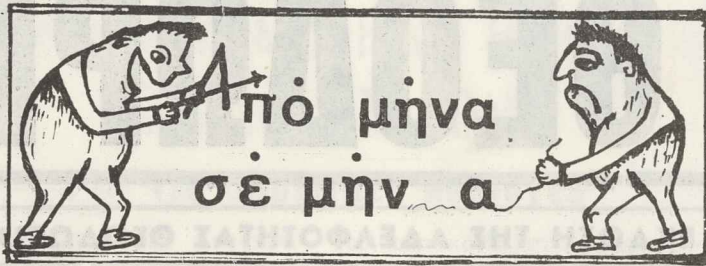
Γιαννούλα σύζ. 'Αλέκου Παπαντζίκου

Ένας Φωτογράφος...

Ο εξαίρετος φωτογράφος ΣΠΥΡΟΣ ΜΕΛΕΤΖΗΣ που φωτογράφησε τις περισσότερες φυσικές όμορφιες, αλλά και αρχαιολογικούς και ιστορικούς χώρους της Ηπείρου μας απ' το 1930, όργάνωσε φέτος φωτογραφική έκθεση στο Μονοδένδρι Ζαγορίου με μία καλλιτεχνική δουλειά που θαυμάστηκε από πλήθος έπισκεπτών.

Ο κ. Σπ. Μελετζής έπισκέφτηκε και τα Θεοδώριανα τό 1936 κι' άποτύπωσε τοπία και πρόσωπα του χωριού μας σε θαυμάσιες φωτογραφίες.

Τις συνδρομές σας στον ταμιά της 'Αδελφότητας κ. ΚΩΣΤΑ ΖΩΗ ΚΑλύμνου 55 'Αθήνα (ΤΤ 813) Τηλ. 82.21.335

Η έν πολλαίς άμαρτίαις περιπεσούσα... προσκλητική εργασία, αυτό τό είδος της μη χρηματικής παρα-φορολογίας, που τόση συζήτηση προκάλεσε τό καλοκαίρι και παλιότερα στο χωριό για τό ποιοί είναι υπόχρεοι παροχής της, περιορίζεται «διά χειρός νομοθέτου». Σύμφωνα με τό άρθρο 21 παρ. 2 του νέου δημοτικού και κοινοτικού κώδικα (που δημοσιεύτηκε στο ΦΕΚ 168) 24.7.80, τ.Α') «προσφορά προσωπικής εργασίας μπορεί να έπιβληθεί στους κατείκους του Δήμου ή της Κοινότητας μόνο για την αντιμετώπιση έπείγουσας και ά πρόβλεπτης ανάγκης, με ειδική άπόφαση του δημοτικού ή κοινοτικού συμβουλίου, που υποβάλλεται στο νομάρχη άμέσως». Οί παλιές διατάξεις (του ΒΔ 24 Σεπτ) 20 'Οκτ. 1958), που έπέβαλλαν προσωπική εργασία μόνο στους έγκατεστημένους άλλου) καταργούνται. Κι έτσι καλύτερα. Γιατί, ή πραγματικότητα είναι πώς ή προσωπική εργασία σαν μέτρο φορολογικό (κατακρίτεο άλλωστε) μονάχα απ' την έξαγορά της είχε κάποια άπόδοση, άφου όσοι την πρόσφεραν (σε μεροκάματα συνήθως για δρόμους), για «να περάσουν απ' τη σειρά της» άποτύπωναν στο νωθρό ξύσιμο του έδάφους τη σφραγίδα της άπετυχίας της προσωπικής εργασίας!

—Απ' τις στήλες της έφημερίδας αυτής είχε γίνει πριν λίγο καιρό πρόταση για ένωση όλων των έκπολιτιστικών σωματείων της περιοχής Τζουμέρκων κι 'Ασπροπόταμου, άνεξάρτητα άπό διοικητική διαίρεση, γιατί παρουσιάζει την ίδια γεωφυσική ταυτότητα και τα ίδια βασικά προβλήματα. Κι άμέσως παρατηρήθηκε κάποια κίνηση άνάμικτη μ' ένθουσιασμό άπό σωματεία που είχαν άναγνωρίσει την άναγκαιότητα και σκοπιμότητα αυτής της ένωσης. Κι ύστερα; Σιγή. Κι όμως, ή ένωση αυτή θα μπόρέσει να προσφέρει πολύ περισσότερα απ' ό,τι τά επί μέρους σωματεία. Έπαναλαμβάνουμε έδώ την πρόταση μήπως και «συνδουλίσουμε» τις σπίθες ένθουσιασμού που ίσως ν' άπόμειναν απ' την «πρώτη προβολή» του θέματος.

—Ο ύγιής νους εύδοκιμεί κι άναπτύσσεται πιο πολύ σε σώμα ύγιες κατά την άρχαία ρήση, «νους ύγιής έν σώματι ύγιεί». Η άσκηση, λοιπόν, του σώματος, έκτός απ' τις άλλες όφέλειες, είναι τροφή για τό πνεύμα. Και για ν' άσκηθεί τό σώμα συστηματικά χρειάζονται έγκαταστάσεις: σκάμα για πήδημα, έμπόδια, μονόζυγο, πισίνα κλπ. Νομίζουμε πώς ή σπουδαιότερη βασική προϋπόθεση, που είναι ή διάθεση χώρου,

για τό χωριό μας υπάρχει. Η έκταση γύρ' απ' τό κτίριο του σχολείου στην Τάβλα (που άνήκει σ' αυτό) είν' άρκετά μεγάλη ώστε και χώρος για τά παιδιά του σχολείου υπάρχει και περισσεύει για να γίνουν εκεί στοιχειώδεις άθλητικές έγκαταστάσεις, κι ακόμα να γίνει και «παιδική χαρά» με κούνιες, τραμπάλες, τσουλήθρες κλπ. Η διαμόρφωση του χώρου δέν παρουσιάζει δυσκολίες και δέ χρειάζεται μεγάλη δαπάνη. Η Κοινότητα, ή σχολική έφορευτική έπιτροπή κι οί έκπολιτιστικοί σύλλογοι έχουν τόν λόγο. "Αμ έπος, άμ έργον.

—Ο μπαρμπα-Μήτρος Κοντογιάννης, ή άπλοϊκή αυτή μορφή της παλιάς γενιάς του χωριού μας, δέ θα ξαναστολίσει την πλατεία με τη γραφική παρουσία του και θα ξαναίστορίσει τις μικρασιατικές του περιπέτειες. Πράος,

άνεχτικός, γαλήνιος, περιέκλειε στην ταπεινότητα την ανθρωπιά και με φιλοσοφική διάθεση στά μέτρα της δικής του διανοητικής ύπόστασης είχε τό προνόμιο να κλείνει μέσα του για όλη του τη ζωή έναν κόσμο όλότελα δικό του, άπαλλαγμένο απ' τις έγωκεντρικές εξάρσεις που πλάθει ό «φωτισμένος» νους. Και μιάν ολάκερη ζωή κουβαλούσε μ' εύλάβεια τις άναμνήσεις απ' τό Έσκι - Σεχίρ κι απ' όλη την δδύσειά του στην έσχατιά της Μικράς 'Ασίας και την αίχμαλωσία του απ' τους Τούρκους. Κι οί φωτογραφίες που φύλαε άπό τότε σαν άγιο λείψανο, άποτελούσαν τά τεκμήρια της συμμετοχής του στην ιστορία του Έθνους μας στις άποφράδες καλοκαιρινές μέρες του 1922. Κι άναγάλιαζε περήφανα ή ψυχή του σαν τις έδειχνε στους άλλους. Κι είχε τό χαμογέλιο, που έσκασε στις άκρες των πικραμένων χειλιών του, όλη τη γοητεία της άπλοϊκής ψυχής του! Κι άς μή τό έφερε πώς ή άεία του καθενός δέ μετριέται με τό τί κάνει για τόν έαυτό του, αλλά με τό τί κάνει για τους άλλους!

ΡΗΓΑΣ

ΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ
Μηνιαία έκδοση της
'Αδελφότητας Θεοδωριανών
'Ετησία συνδρομή δρχ. 200
Δίονσεις σύμφωνα με τό Νόμο
ΠΕΤΡΟΣ ΣΠ. ΣΚΟΥΤΕΛΑΣ
Τρυγώνος 9, Άνω Κυψέλη
'Υπεύθυνος Τυπογραφείου
ΝΙΚΟΣ ΡΕΜΗΕΛΑΚΗΣ
Γερανίου 9, τηλ. 5245.392 — 'Αθήνα

Συνδρομές

που λάβαμε

Διαμάντης Λεωνίδας	Δρχ. 600
'Εξαρχος Ξενοφών	» 200
Κονογιάννης Γιώργ. Γρ. (1981)	» 350
Καραγιώργης Νίκος	» 200
Μαλαίνου Φωφώ	» 500
Μούρτος Χρήστος	» 300
Νασούλα Γεωργία (σύζ. Στεφ.)	» 200
Παγώνης Δημήτρης (1981)	» 350
Πολύζος Μενέλαος	» 1000
Σταμάτης Χρήστος Κ.	» 1000
Σερδενές Κώστας Χρ.	» 200
Σκουτέλα Μαρία Π.	» 150

Νέοι συνδρομητές

1. 'Εξαρχος Ξενοφών
2. Καρακώστα Πηνή
3. Μπουροπούλου 'Αγνή
4. Παπαποστόλης 'Απόστολος Μ.
5. Φάκος Δημήτρης

Νέα μέλη της 'Αδελφότητας

1. Κουτσούνης 'Αργύρης Α.
1. Μαντέλλου Βασιλική Α.
3. Παπαντζίκος Γιώργος Π.
3. Σκουτέλα Μαρία Π.

'Αποκαλυπτήρια

προτομής Ντάσκα

(Συνέχεια από τη σελίδα 1)
10.1940 διατέθηκε στο άπόσπασμα Πίνδου. Κατά μία άντεπίθεση του άποσπάσματος τό πρωϊ της 1ης Νοέμβρη 1940, ό 2ος λόχος με διοικητή τόν ύπολοχαγό 'Αλέξ. Διάκο και ύποδιοικητή τόν έφ. 'Ανθ)γό Ντάσκα, διεξήγαγε σκληρόν άγώνα για την κατάληψη του ύψώματος «ΤΣΟΥΚΑ ΣΑ ΜΑΡΙΝΑΣ». Στην άντεπίθεση σκοτώθηκε ό 'Αλέξ. Διάκος και τη διοίκησή του ανέλαβε ό Ντάσκα, που σε λίγο έπεφτε κι' αυτός νεκρός στο ίδιο ύψωμα.

Ο Λ. Ντάσκας γεννήθηκε στις 7 'Οκτώβρη 1912 στο χωριό (Πλάτανος Τρικάλων. Ήταν ένα άπό τά έφτά άγόρια του συγχωριανού μας, γραμματοδιδάσκालου Χρήστου Ντάσκα. Τό πρώτο του παιδί σκοτώθηκε κι' αυτό για την Πατρίδα, ως άνθυλασπιστής, την 18.12.1918.

Ο Λευτέρης άποφοίτησε απ' τό Γυμνάσιο Τρικάλων τό 1930 και γράφτηκε στη Νομική Σχολή 'Αθηνών. Στις 19.9.1935 κατατάχθηκε στη σχολή έφέδρων αξιωματικών Σύρου και την 11.5.1936 όνομάστηκε έφεδρος δόκιμος αξιωματικός. Ύπηρε πρωταθλητής στα άλματα σε ύψος, άπλό και τριπλό. Σε διεθνείς στρατιωτικούς άγώνες είχε έρθει πρώτος στο πένταθλο. Τιμήθηκε με πολλά έπάλλα, μετάλλια και έπαίνους. Στη γιορτή, που πήρε πανηγυρικό χαρακτήρα, παραβρέθηκαν ό Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης τοποτήρητης κ. Σεβαστιανός, ό Διοικητής της 1ης Στρατιάς άντιστράτηγος Βορηάς —που έκανε και την άποκάλυψη— ό Νομάρχης και ό Δήμαρχος Τρικάλων, βουλευτές (μεταξύ των οποίων και ό συμπατριώτης μας γιατρός Χρ. Οικονόμου), άνώτατοι και άνώτεροι αξιωματικοί των ένόπλων δυνάμεων, συμπολεμιστές του, έκπρόσωποι συγγενών και πλήθος κόσμου.

Η παραπάνω τελετή έληξε με γραφικούς χορούς απ' τους μαθητές του Δημοτικού σχολείου, με τοπικές στολές. Τόν πανηγυρικό εκφώνησε ό συμπολεμιστής του Ντάσκα κ. Πετσόπουλος απ' την 'Αθήνα.

Απ' τις εκδηλώσεις της Αδελφότητας

Η ΕΚΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΝΑΥΠΛΙΟ

Τοῦ Γιάννη Νάκη

(Συνέχεια ἀπ' τὸ προηγούμενο)

Φύγαμε γιὰ Ἐπίδαυρο γύρω στίς 12,30. Σταματήσαμε γιὰ λίγο στὸ χωριὸ Λιγουριὸ ποὺ βρίσκεται τρία χιλιόμετρα περίπου πρὶν φθάσουμε στὸ χωρὶ τῆς Ἐπιδάουρου. Στὴν Ἐπίδαυρο καθίσαμε ὅλοι μαζί κάτω ἀπὸ τὰ πεύκα γιὰ φαγητὸ ποὺ εἶχαμε φέρεי μαζί μας ἀπὸ τὴν Ἀθήνα.

Μετὰ τὸ φαγητὸ χορέψαμε δημοτικούς χοροὺς συνοδεία λεβέντικων

Ἐπίσης ἐπισκεφθήκαμε τὸ μουσεῖο μὲ τίς πλούσιες συλλογὲς ἀγαλμάτων καὶ ἄλλων ἔργων γλυπτικῆς καὶ ἀρχιτεκτονικῆς (π.χ. μετόπες ναῶν, κίονες διαφόρων ρυθμῶν κλπ.). Ἀργότερα διεξήχθηκε ποδοσφαιρικός ἀγὼνας μετὰ τῶν παλαιωτέρων καὶ τῶν νεωτέρων μὲ πολλοὺς θεατάς. Διαπιστώθηκε ἡ ποδοσφαιρική ἱκανότητά τῶν νέων ἀλλὰ καὶ ἡ ἀντοχή τῶν μεγαλύτερων ποὺ παρὰ τὰ σχετικὰ χρονάκια στὴν

Ψηλά στὸ Παλαμήδι...

δημοτικῶν τραγουδιῶν. Δημιουργήσαμε μιὰ κεφάτη ἀτμόσφαιρα. Ἀργότερα ἐπισκεφθήκαμε τὸ θέατρο τῆς Ἐπιδάουρου ποὺ φημίζεται γιὰ τὴν ἔξοχη ἀκουστικότητά του. ἔχει χωρητικότητα 15.000 περίπου θέσεων μὲ δύο διαζώματα.

πλάτῃ τους καὶ τίς μικρὲς κοιτίτσες δὲν ἔχουν χάσει τίς δυνάμεις τους καὶ ἔδειξαν ὅτι τὸ λένε τὰ κότσια τους. Φύγαμε ἀπὸ τὴν Ἐπίδαυρο γιὰ ἐπιστροφή στὴν Ἀθήνα γύρω στίς 16,30.

(Στὸ ἐπόμενο τὸ τέλος)

ΤΑ ΓΕΦΥΡΙΑ ΤΟΥ ΧΩΡΙΟΥ ΜΑΣ

Τοῦ Νικηφόρου Φούντα

Στὸ σημερινὸν φύλλον τῆς ἐφημερίδος μας, θὰ ἀφιερῶσω μὲ λίγες γραμμὲς σχετικῶς μὲ τὰ Γεφύρια τοῦ χωριοῦ μας, ἐπειδὴ ἐκεῖ μέσα ὑπάρχει καὶ ἓνα ἀξιοπεριεργὸν καὶ συγκινητικὸν γεγονός, κατ' ὀφήγησιν τοῦ μακαρίτη πατρός μου πρὸς φίλους του καὶ συγγενεῖς ποὺ τὸν ἐπεσκέπτοντο στὴν πατρικὴν μας οἰκίαν.

Ὡς εἶναι γνωστὸν στοὺς περισσότερους χωριανούς μας μέχρι τὸ 1920 σχεδὸν ἅπαντα τὰ Γεφύρια τοῦ χωριοῦ μας ἦταν ξύλινα καὶ συγκαταλεγμένα ἐπὶ τὰ ἤθη: Λαύρου, Πυλαίου, Πετρίτσας, Μπαλῆς, τὸ κάτωθεν τοῦ Νεκροταφείου παρὰ τὸν ὑδρόμυλον, Μιαγκάμπο (Γρίβα), καὶ τὸ στίς κανάλλες πρὸς Σκαρπάρη. Τὸ τελευταῖον τούτων ἦτο ἄκρως ἐπικίνδυνον εἰς τὸ πέρασμά του, διότι δὲν ἦτο ἀπὸ κορμούς δένδρων, ἀλλὰ ἀπὸ πλέγμα θάμνων

συνοδευόμενον ἀπὸ κρεμαστὲς κλίσεις. Μὲ λίγα λόγια σὰν πρόχειρο κομικοτραγικὸ ὁμοίωμα μεγάλων κρεμαστῶν Γεφυριῶν Εὐρώπης. Τὰ περισσότερα ἐξ αὐτῶν μὲ τὰ πρῶτα μεγάλα πρωτοβρόχια παρυσύροντο εὐκόλα καὶ ἡ ἀνακατασκευὴ τῶν ἦταν πάντα προβληματικὴ γιὰ τοὺς κατοίκους, διότι ἔτρεφαν καὶ πολλὰ ζῶα τότε μικρὰ καὶ μεγάλα. Κατόπιν τούτου ἀπεφασίσθη δι' ἀλληπαλλήλων συζητήσεων καὶ ἐνεργειῶν Κοινοτικῶν Συμβουλίου προεδρευόντος τοῦ πατρός μου, ὡς καὶ λοιπῶν προκοχίτων καὶ παραγόντων, ἡ κατασκευὴ δύο τουλάχιστον μονίμων γεφυριῶν, τῆς σημερινῆς καμάρας κατ' ἀρχήν, καὶ ἐν συνεχείᾳ τοῦ Λαύρου. Ἐπὶ τέλους ἦλθεν ἡ ἡμέρα τῆς τελικῆς συσκέψεως ἐπὶ τοῦ θέματος παρισταμένου καὶ τοῦ ἐργολάβου τῆς καμάρας.

ΣΥΝΕΧΕΙΑ στή σελ. 4

ΣΑΡΑΝΤΑ ΧΡΟΝΙΑ ΑΠΟ ΤΟΤΕ

Τοῦ Φιλ. Κολοβοῦ

(Συνέχεια ἀπ' τὸ προηγούμενο)

Ἀνάγκασαν τὸν τότε Ἀγγλοστράτηγος Οὐέιθελ νὰ δηλώσει: «... Αἱ ἐπιτυχίαι τῶν Ἑλλήνων εἰς τὸ Ἀλβανικὸν μέτωπον δὲν εἶχον μόνον τοπικὴν σημασίαν. Ἐπηρέασαν τὴν ὅλην ἐξέλιξιν τοῦ πολέμου...».

Καὶ ὁ Νοτιοαφρικανὸς στρατάρχης καὶ πολιτικὸς Γιάν Σμάτς νὰ πεί:

«... Ἡ μάχη τῆς Πίνδου ἥλλαξε τὸν ροὺν τῆς Ἱστορίας...».

Ἀς δοῦμε τώρα τί συνέβαινε στὴν Ἰταλία στίς 28 Ὀκτωβρίου

1940, ὅπου ὁ Μουσσολίνι εἶχε προγραμματίσει συνάντησιν μὲ τὸν Χίτλερ στὴ Φλωρεντία.

Στὴν «Ἱστορία τοῦ δευτέρου Παγκοσμίου πολέμου» τοῦ Γάλλου ἱστορικοῦ Ραίημον Καρτιέ, ποὺ ἐκδόθηκε καὶ στὴν Ἑλλάδα ποὺ ἐκδόθηκε καὶ στὴν Ἑλλάδα Ἀραούς, διαβάζουμε τὰ ἐπόμενα: «... Στὴ Φλωρεντία ὁ σιδηροδρομικὸς σταθμὸς εἶναι ὑπέροχα διακοσμημένος. Ὁ Μουσσολίνι περιμένει στολισμένος καὶ κορδωμένος. «Φύρερ», λέει, «προχωροῦ με. Τὰ στρατεύματά μας μπηκνὺν με».

(Συνέχεια στή σελίδα 4)

Γραφικὲς φυσιογνωμίαι

Ὁ Μπάρμπα-Σωτήρης ὁ Ζαχαρῆς

Τοῦ κ. Κων. Β. Σταμάτη

—Ἐλα Μπάρμπα - Σωτήρη, νὰ φάμε... εἶναι ἔτοιμο τὸ φαί. Σήμερα οἱ γυναῖκες μᾶς ἔφεραν ἀπ' τὸ χωριὸ κι' πλαστό. Τὸν ἔστειλε, ἡ κυρά-Θανάσσια, ἡ συμπεθέρα... ἔκρινε ὁ Γιάννης, ὁ νιώτερος πιστικός τοῦ Τσέλιγκα καὶ κάλεσε τὸν Γέρο-πιστικὸ νὰ φᾶνε ὅλοι μαζί, στὴν ἄκρη στὸ γιατάκι.

—Φάτε, φάτε, παιδιά μ' τρώω μὴ τὸ γναίικις, ἰγώ... ἀποκρίθηκε ὁ Μπάρμπα - Σωτήρης, κι' ἀποτραβήχτηκε παράμερα πρὸς τὴ μεγάλη πέτρα, στὸν ἴσκιο ἀπ' τὸ τσαρδάκι, ὅπου κάθονταν οἱ γυναῖκες τῆς στάνης, ποῦχαν ἔρθει ἀπ' τὸ χωριὸ γιὰ νὰ πάρουν γάλα, γιαούρτι καὶ τυρὶ γιὰ τὰ σπῆτια καὶ γιὰ ὅσους κάθονταν ἐκεῖ. Ἦταν ἡ ἐποχὴ ποὺ ὁ Τσέλιγκας, ὁ Μήτρος, τὰ εἶχε χιλιάσει γιὰ τρίτη βολά. Φέτος μάλιστα ἡ χρονιά ἦταν καὶ ρεφορεμένη, ποὺ πάει νὰ πῇ ὅτι τὰ ἔβγαλε ὅλα καλά. Γαλάρια πολλά, στέρφα λίγα κι' ἄρνιά παχιά διπλάρικα τὰ πε-

ρισσότερα. Μὰ πιότερο γιὰτί οἱ πρατίνες του εἶχαν ἐφέτος πολὺ γάλα. Γέννησαν ὅλες οἱ προβατίνες του εἶχαν ὅλες οἱ προβατίνες του, μερικὲς κι' ἀπὸ τρία ἄρνιά.

Εἶχε κοντὰ του γιὰ πιστικούς, πολλοὺς δικούς του. Εἶχε τὸ Γάκη Χρήστο, τὸ Χρήστο Ντόλπα, τὸν Ντούλα Τσινέλο καὶ ἄλλους πολλούς. Ὁ καθένας τους, εἶχε καὶ λίγα πράματα δικὰ του καὶ φύλαε καὶ τὴ Μεγάλῃ στάνῃ τοῦ Τσέλιγκα. Ἕνας, δύο ἦταν στὰ στέρφα. Ἄλλοι δύο φύλαγαν ψηλά στίς κορφές τῆς Κωσπηλάτας τὰ ζυγούρια. Δηλαδή τὰ φετεινὰ θηλυκὰ ἄρνιά, τίς ἀρθάδες, ποὺ ἔθοσκαν τρυφερά χορτάρια, ὅλο τὸ καλοκαίρι. Στὰ μέρη ἐκεῖνα, τὸ χορτάρη φύτρωνε κάτω ἀπ' τὸ χιόνι καὶ μετὰ τὸ ξεχιόνισμα ἔλυονε κι' ἦταν, τὸ χορτάρη τρυφερό - τρυφερό, κατάλληλο γιὰ τὰ ἄρνιά.

(Συνέχεια στὸ ἐπόμενο)

ΔΕΚΑ ΜΕΡΕΣ ΣΤΑ ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ

Τοῦ Κώστα Ε. Σκουτέλα

Ἐμεῖς οἱ ἄνθρωποι τῆς πόλης, ἂν καὶ οἱ ρίζες μας εἶναι συνήθως σὲ κάποιο γραφικὸ χωριὸ, χτισμένο κάποτε μὲ τίς πολλὰς ἀετοράχες τῆς πατρίδας μας, λίγες φορὲς ἔχουμε τὴν εὐκαιρία νὰ βρεθοῦμε κοντὰ του, νὰ ζήσουμε τὴν ἀτέλειωτη ἡρεμία του, τὴν ξέγνοιαστη ζωὴ του ποὺ δὲν ἔχει χάσει ἀκόμα τὸ νόημα τῆς καὶ δὲν κατάντησε ἡ θασανιστικὴ ροὺ τίνα τῆς μεγαλοπόλης.

Ἐπὶ τέλους φέτος, μπόρεσα νὰ περάσω δέκα μέρες στὸ μέρος ποὺ ὁ πατέρας μου πρωτοεῖδε τὸ φῶς τοῦ ἡλιοῦ καὶ πέρασε ἀνέμελα χρόνια τῆς ζωῆς του.

Φτάνοντας ἓνα ζεστὸ ἀπόγευμα τοῦ Αὐγούστου χωρὶς ἀκόμα νὰ πατήσω καλὰ τὸ πόδι μου, ἐννοίωσα θαθιὰ μέσα μου πὼς αὐτὴ ἡ ἐμπειρία θάνα ἀπ' τίς πιὸ ὁμορφες τῆς ζωῆς μου.

Οἱ μέρες στὸ χωριὸ κυλᾶνε ὁμορφα μὲ μοναδικὴ προσπάθεια τὴν καλύτερη γνωριμία μὲ τίς ἀπειρες ὁμορφιές του καὶ τὸ νέο τρόπο ζωῆς ποὺ σοῦ ἐπιβάλλει.

Πράγματι, δέκα μέρες εἶναι λίγες γιὰ νὰ μπορέσει ν' ἀπολαύσει κανένας τὰ πανύψηλα θουὰ ποὺ κατάφυτα ἀπὸ ἐλάτια ἐμποδίζουν

τὸν τεχνολογικὸ πολιτισμὸ νὰ περάσει μέσα καὶ νὰ σκοτώσει τὴ γαλήνη καὶ τὴν ἡρεμία τοῦ χωριοῦ. Δέκα μέρες εἶναι πολὺ λίγες γιὰ νὰ χορτάσει κανένας τὰ κρουσταλένια νερά ποὺ ἄφθονα τρέχουν ἀπ' τίς θρύες, πηγές, ρυάκια, ποτάμια, καταρράχτες, διάφανα παγωμένα, ἀσταμάτητα τρέχουν στὸ ρυθμὸ τοῦ χρόνου ποὺ φεύγει τόσο γρήγορα.

Εἶχα δίκιο λοιπὸν, αὐτὴ ἡ ἀνάμνηση θὰ εἶναι ἡ πιὸ ὁμορφὴ στὴ ζωὴ μου.

Ὅμως ἔρχεται ἡ ὥρα τοῦ ἀποχαιρετισμοῦ. Παίρνω τὸ δρόμο τοῦ γυρισμοῦ καὶ τότε καταλαβαίνω, πὼς ὅλα, ὅσα ἔζησα αὐτὲς τίς μέρες, ὅτι αἰσθάνθηκα εἶναι κάτι τὸ πολὺ μεγαλύτερο ἀπὸ μιὰ ὁμορφὴ ἀνάμνηση. Ἐχουν γίνει κιόλας ἀναπόσπαστο κομμάτι ἀπ' τὴ ζωὴ μου, ποὺ οἱ ἐμπειρίες τους ἔχουν ἀρχίσει ν' ἀλλάζουν κι' αὐτὸν τὸν τρόπο τῆς σκέψης μου. Νιώθω, τώρα περισσότερο ἀπὸ κάθε ἄλλῃ φορὰ, προστακτικὴ τὴν ἀνάγκη νὰ ὑποσχεθῶ στὸν ἑαυτὸ μου, ὅτι γρήγορα πάλι θὰ ἐπισταθῶ νὰ βρεθῶ κοντὰ σ' αὐτὸν τὸν τόπο.

Ἡ ἀλληλογραφία μας

—Δημ. Κολοβόν, (Λάρισα): Λάβαμε τὸ ἔντυπο ποὺ μᾶς στείλατε καὶ σὰς εὐχαριστοῦμε.

—Ξενοφ. Π. Μαζουθανάσην (Ἀθήνα): Εὐχαριστοῦμε γιὰ ἐργασία σας. Θὰ δημοσιεύσουμε στὸ ἐπόμενο. Πάντα ἐπίκαιρη.

—Βασίλειη Δ. Μαντέλλου (Ἀθήνα): Μὲ τὰ εὐχαριστήριά μας, σὰς γνωρίζουμε ὅτι ἐργασίᾳ σας θὰ δημοσιεύσουμε προσεχῶς.

—Βασίλειη Ζάχου (Ἀθήνα): Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὸ ἐνδιαφέρον σας πρὸς τὴν Ἀδελφότητά μας.

—Γιῶργος Δ. Μαντέλλον, (Ἀθήνα):

Εὐχαριστοῦμε γιὰ τὴν προθυμία σας νὰ προσφέρετε στὴν Ἀδελφότητα δημοτικὰ τραγούδια.

—Π. Βεντίστια, Ντ. Γιωτῆ, Σπ. Ζαλοκώστα, Στ. Ζαλοκώστα, Μπ. Κολτούκη, Γ. Παπαντίζου, Εὐγ. Στεργιοῦλη: Ὁραία ἡ ἰδέα γιὰ διοργάνωση τῶν καλοκαίρι στὸ χωριὸ διαγωνισμῶν φωτογραφίας ἀπὸ ἐρασιτέχνες φωτογράφους καὶ παιδικῆς ζωγραφικῆς. Τὸ Δ.Σ. τῆς Ἀδελφότητος ἐπεφυλάσσει νὰ πάρει σχετικὴ ἀπόφαση ἀπὸ τώρα, γιὰτί δοῖται πρὸς τὸ τέλος τῆς θητείας του.

—Νικ. Καραγεωργίου: Λάβαμε συνηγορία σας. Εὐχαριστοῦμε.

«Ο ΣΚΟΥΦΑΣ» για το λεύκωμα

Η θραβευμένη περιοδική έκδοση του Μουσικοφιλολογικού συλλόγου "Αρτας «Ο ΣΚΟΥΦΑΣ» με τον όμώνυμο τίτλο «στο διπλό τεύχος του (54-55 1980) στη σελίδα 296 σημειώνει τα παρακάτω λόγια για το λεύκωμά μας:

«Η "Αδελφότητα Θεοδωριανών" Αρτας γιόρτασε φέτος τα πενήντα χρόνια από την ίδρυσή της. Και με την ευκαιρία αυτή κυκλοφόρησε ένα έντυπωσιακό λεύκωμα, που τίτλο του έχει «Αδελφότητα Θεοδωριανών "Αρτας, 50 χρόνια, 1930-1980».

Μέσα στο λεύκωμα αυτό θρίσκουμε στοιχεία για την ίδρυση και τη μέχρι σήμερα δράση της "Αδελφότητας", στοιχεία για την ιστορία των Θεοδωριανών, ώραιότατες ασπρόμαυρες και έγχρωμες φωτογραφίες απ' τη ζωή και τη δράση των μελών της "Αδελφότητας", αλλά και των κατοίκων των Θεοδωριανών. Το λεύκωμα αυτό είναι μια έκδοση σοβαρή, επιμελημένη, που συγκινεί και εντυπωσιάζει όχι μονάχα τους Θεοδωριανίτες, αλλά όποιονδήποτε το πάρει στα χέρια του.

Αξίζουν πολλά συγχαρητήρια όχι μονάχα στο σημερινό Διοικητικό Συμβούλιο της "Αδελφότητας" που προγραμματίσει την έκδοση, αλλά και στον κ. Ρήγα Σκουτέλα που την επιμελήθηκε και σ' όλους τους Θεοδωριανίτες.

Τά γεφύρια...

(Συνέχεια από τη σελίδα 3)

Επίσης στην σύσκεψη εκείνη παρέστη και ο αείμνηστος γιατρός Χρ. Κομπορόζος, όστις για μεγάλα θέματα του χωριού μας, έδινε πάντα το παρόν.

Αρχομένης της συζήτησεως επί του θέματος, ο γιατρός ήρεμα επρότεινε όπως τὸ φάρδος των Γεφυριών καμάρει και Λαύρου, πρέπει να είναι κάπως ἀρκετὸν λέγοντας ότι μίαν ἡμέραν ἐνδέχεται νὰ διέλθουν καὶ αὐτοκίνητα ἐπ' αὐτὸν, χωρίς νὰ γνωρίζω ἐπακριβῶς τί φάρδος ἐπρότεινε.

Εἰς τὴν πρότασιν τοῦ γιατροῦ ἀμέσως ἀντέδρασεν ἡ μειοψηφία τῶν συμβούλων, ὅπως συνήθως γίνεται στὰ Δημοτικά καὶ Κοινοτικά Συμβούλια, με ἀποτέλεσμα, δύο ἀντίθετοι κομματικῶς τῶν παρισταμένων, νὰ ἀνταλλάξουν βαριεὲς φράσεις μεταξὺ τῶν. Ὁ δὲ ὑποφαινόμενος ἂν καὶ γνωρίζει ὀνοματεπώνυμα καὶ φράσεις, δὲν ἀποκαλύπτει διὰ ἀπώτερον σκοπὸν.

Ἐκεῖνο ὅμως ποὺ ἔχει μεγάλη σημασία ἀγαπητοί μου ἀναγνώστες εἶναι τὸ ὅτι μετὰ παρέλευσιν ἀρκετῶν ἐτῶν ἀπὸ τότε καὶ συγκεκριμένως τὸ 1956 ἐκεῖνος ποὺ ὕψωσε φωνὴν ὡς πρὸς τὸ φάρδος τῶν Γεφυριῶν, ἐπὶ ἐρωτὶ νὰ περάσῃ νεκρὸς καὶ ἐπ' αὐτοκινήτου τὴν Γεφυρὰν τοῦ Λαύρου, διότι, ἂν καὶ τὸ πρῶτο φῶς τοῦ ἡλίου, ὡς καὶ ὁ θάνατος, τὸν βρῆκαν στὰ Θεοδωριὰνα, ἡ ἐπιθυμία του ἦτο νὰ ταφῇ στὴν Ἀρτα.

ΨΗΦΙΣΜΑ ΔΙΑΜΑΡΤΥΡΙΑΣ ΗΠΕΙΡΩΤΙΚΩΝ ΑΔΕΛΦΟΤΗΤΩΝ

Γιὰ τὶς ἀυριτιυὲς περιοχὲς

Ἀπὸ ἐκπρὸςώπους ἡπειρωτικῶν σωματείων στάλθηκε πρὸς τὸν Πρωθυπουργό, τὴ Βουλὴ κλπ.

«Ἐκπρὸςώποι 200 καὶ πλέον ἡπειρωτικῶν Ἀδελφοτήτων ποὺ ἀντιπροσωπεύουν πάνω ἀπὸ 350 χιλιάδες ἀπόδημους ἡπειρώτες, κυρίως στὸ λεκανοπέδιο Ἀττικῆς, συνήλθαν σὲ εὐρεία σύσκεψη στὴν αἴθουσα τῆς Πανηπειρωτικῆς Συνομοσπονδίας Ἑλλάδος, με πρωτοβουλία τῆς, Κλεισθένους 15, στὶς 15 Ὀκτωβρίου 1980 με βασικὸ θέμα τὴ διάσωση τῶν ἀναπτυξιακῶν κινήτρων στὶς ἀκριτικὲς περιοχὲς STOP.

Υἱοθετοῦν πλήρως τὸ ἀπὸ 11 Σεπτεμβρίου 1980, σχετικὸ —γιὰ τὸ σκοπὸ αὐτὸ— ὑπόμνημα, τῆς Πανηπειρωτικῆς Συνομοσπονδίας, ποὺ ἔχει υποβληθεῖ στὸν Κύριο Πρωθυπουργὸ καὶ τοὺς ἀρμόδιους, τότε, Ὑπουργοὺς Συντονισμοῦ Κυρίου Ἰωάν. Μπουτῶν καὶ Ἰωάννην Παλαιοκρασῶν STOP.

Διαμαρτυρόμαστε ἐντονα ἐκ μέρους 350 χιλιάδων ἀποδήμων ἡπειρωτῶν, διότι μέχρι σήμερα, παρ' ὅτι πέρασε πάνω ἀπὸ ἕνας μῆνας, δὲν εἰσακούστηκε τὸ τόσο δίκαιο αἶτημα τῆς Συνομοσπονδίας καὶ δὲν δόθηκε καμμιά σχετικὴ ἀπάντησις στὶς ἐπανελημμένες τηλεφωνικὲς καὶ τηλεγραφικὲς ὑπομνήσεις τῆς STOP.

Ζητοῦμε ἀπὸ τὴν πολιτεία, σὰν ἐλάχιστη συμπάρτασις καὶ ἐνίσχυσις τῶν ἀκριτικῶν παραμεθωρίων περιοχῶν μας, μπρὸς στὶς τεράστιες, κατὰ καιροὺς, προσφορὲς δοκιμασίας καὶ θυσίας τους, καὶ κυρίως στὶς κρίσιμες στιγμὲς τῆς Πατρίδας μας, τὴν ἱκανοποίησι τοῦ δι

τὸ παρακάτω τηλεγραφικὸ ψήφισμα ποὺ ἀφορᾷ τὴν ἀνάπτυξι τῶν ἀκριτικῶν μας περιοχῶν:

καίου αἰτήματος τῆς Συνομοσπονδίας, ποὺ περιλαμβάνεται στὸ ὑποβληθὲν ὑπόμνημά τῆς καὶ προτείνει συγκεκριμένον τρόπο καὶ λύση πάνω στὸ σχετικὸ αἰτό θέμα, ἥτοι: προσθήκη εἰδικῆς τροπολογίας στὸ σχετικὸ ὑπὸ ψήφισις —νέο νομοσχέδιο, με τὴν ὁποία νὰ ἐγκρίνεται ποσοστὸ 200)ο ἐπὶ πλέον γιὰ τὴ παραμεθώρια περιοχὴ τῶν 20 χιλιομέτρων ἀπὸ τὰ σύνορα, καὶ 100)ο γιὰ τὴν προγενέστερη Ε' περιοχὴ τοῦ νόμου 289)1976 STOP.

Γιὰ τὴν ἱκανοποίησι τοῦ δίκαιου αὐτοῦ αἰτήματος, εἴμαστε ὑποχρεωμένοι, ἂν δὲν εἰσακουστοῦμε καὶ δὲν πειστοῦμε τυχόν γιὰ τὸ ἀντίθετο, νὰ ἀσκήσουμε καὶ νὰ ἐξαντλήσουμε ὅλα τὰ νόμιμα μέσα καὶ τὶς ἐνέργειες, ποὺ προβλέπουν τὰ Καταστατικά μας καὶ τὸ Σύνταγμα τῆς Χώρας μας STOP.

Τὸ παρόν, με τὴ φροντίδα τῆς Συνομοσπονδίας, νὰ κοινοποιηθεῖ στοὺς Ἀρχηγούς τῶν πολιτικῶν Κομμάτων, στοὺς ἡπειρώτες Βουλευτές, στὶς ἡπειρωτικὲς ὁργανώσεις, στοὺς ἡπειρωτικοὺς παράγοντες στὶς πατριωτικὲς ὁργανώσεις ἀποδήμων τῶν ἄλλων περιοχῶν τῆς Χώρας καθὼς καὶ στὸν ἡπειρωτικὸ καὶ ἡμερήσιο Ἀθηναϊκὸ τύπο STOP.

Γιὰ τὴ Σύσκεψη

Ὁ Προεδρεύων τῆς Συνελεύσεως
Κ. Νάσης

Πρόεδρος τῆς Πανηπειρωτικῆς Συνομοσπονδίας Ἑλλάδος»

ΠΡΟΣΦΟΡΕΣ

γιὰ τὸν ἀναμεταδότη τῆς YENEΔ

Μὲ πρωτοβουλία τῶν χωριανῶν μας: Θωμᾶ Πλακιά (ιερέα), Χρήστου Κορμέντζα καὶ Διονυσίου Μητρογιάννη (γραμματέα), ἔγινε συγκέντρωσις ἐνὸς σεβαστοῦ ποσοῦ χρημάτων ἀπὸ τοὺς χωριανούς μας καὶ φίλους τοῦ χωριοῦ μας, γιὰ τὴν κατασκευὴ στὸ «Καραούλι» ἀναμεταδότη τῆς Y.E.N.E.Δ. καὶ γενικὴ συντήρησις τοῦ ὑπάρχοντος ἀναμεταδότη τῆς E.P.T.

Ἡ κατασκευὴ τοῦ ἀναμεταδότη τῆς Y.E.N.E.Δ. ἀνατέθηκε στὸ συγχωριανόν μας κ. Ἀλέκο Χρ. Κολοβό, ἀντὶ τοῦ ποσοῦ τῶν 60.000 δραχμῶν.

Τὸ ποσὸν ποὺ συγκεντρώθηκε ἀνέρχεται σὲ 62.800 δραχμὲς.

Ἡ ἐπιτροπὴ εὐχαριστεῖ θερμὰ ὅλους ὅσους πρόσφεραν καὶ συνέβαλλαν στὴν κατασκευὴ τοῦ ὅλου ἔργου.

Πρόσφεραν:

Ἀδελφότητα Θεοδωριανῶν 15.000 δρχ., σύλλογος «ΑΓ. ΤΡΙΑΔΑ» 10.000, Γ. Κολοβός 3.000, Γ. Α. Τζουβάρας 2.000, Ἰω. Α. Χάιδος 1.500, Θ. Πλακιάς, Χρ. Κορμέντζας, Ἰω. Νταραγιάννης, Δ. Α. Κολοβός, Κ. Γαλανῆς, Βασ. Τζαδῆμας, Κυρ. Φάκος, Χρ. Μ. Βεντίστας καὶ Χρ. Μ. Χάιδος ἀπὸ 1000, Διον. Μητρογιάννης, Θ. Ριζόπουλος, Ἰω. Χάιδος, Σπ. Τάσης, Φ. Κοντογιάννης, Γ. Λάππας, Ἀθ. Κομπορόζος, Δημ. Παγώνης, Ἰω. Β. Τάσης, Ἰω. Ν. Ντζιούνης, Σπ. Κ. Λιούκας, Χρ. Α. Λάππας, Χρ. Παπαντζίκος, Θεοχ. Κορμέντζας, Εὐ. Δ. Σκουτέλας, Εὐ. Πλακιάς, Παν. Σταμάτης, Θωμ. Κατσιούλας, Παν. Λάκκας, Παν. Σαμέντζας, Ἀπ. Νασιούλας, Δημ. Τσιρώνης, Π. Νταραγιάννης, Ἰω. Ν. Νάκης, Γρ. Λάππας, Γ. Παπαγιάννης, Α. Μακρυθανάσης, Ἰω. Μακρυθανάσης, Βασ. Μακρυθανάσης, Δημ. Ταμπούρης, Γ. Στ. Σκουτέλας, Νεοκλ. Μπέης, Κ. Σπ. Τζαλοκώστας καὶ Γ.Α. Χάιδος ἀπὸ 500, Δ. Κ. Παπαντζίκος, Ξεν. Τσιδιάς, Δ. Α. Σαμέντζας, Χρ. Π. Βεντίστας, Ἀθαν. Λιούκας, Δημ. Κορομηλιάς, Δ. Γ. Γκορόγιας, Ἰω. Κωστούλας καὶ Κ. Γρ. Κοντογιάννης ἀπὸ 300, Δ. Χρ. Διαμάντης, Κ. Γ. Λάππας, Θ. Σκουτέλας, Βασ. Γ.

Λιούκας, Θ. Νάκης, Ἐπ. Μητρογιάννης, Δ. Χρ. Κατσιούλας, Α. Β. Πλακιάς, Ἀθ. Παγώνης, καὶ Ἐλ. Πλακιάς ἀπὸ 200, Γ.Δ. Σκουτέλας, Γερ. Μαντέλλος, Στ. Παπαγιάννης, Ἠλ. Διαμάντης, Κ. Γ. Τζαλοκώστας καὶ Πολ. Τάσης ἀπὸ 100 δρχ.

ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ

Τὸ νέο Δ. Σ. τῶν Παχτουριωτῶν

Τὸ νέο Διοικητικὸ Συμβούλιο τῆς Ἀδελφότητας Παχτουριωτῶν στὴν Ἀθήνα συγχροτήθηκε σὲ σῶμα με τὴν παρακάτω σύνθεσις:

Παῦλος Παπιάς: Πρόεδρος
Ἀποστ. Οἰκονόμος: Ἀντιπρόεδρος
Λεωνίδας Λύτρας: Γ. Γραμματέας
Γεώργιος Ζιούτος: Ταμίας
Κώστας Βασιλάρας: Ἐφόρος Ἐκδηλώσεων

Καὶ Μέλη: Νίκος Παπακώστας καὶ Κώστας Γεωχαρής

ΘΕΟΔΩΡΙΑΝΑ

Τὸ ἀνάγνωσμα «Ἀπ' τὴ νεότερη ἱστορία τῶν Θεοδωριανῶν» ἀναβάλλεται γιὰ τὸ ἐπόμενο φύλλο.

Θὰ ἀνοιχτεῖ ὁ δρόμος Ἀρτας πρὸς Τρίκαλα

Μὲ τὸν παραπάνω τίτλο γράφει ἡ «ΕΛΕΥΘΕΡΟΤΥΠΙΑ» τῆς 8.11.80 τ' ἀκόλουθα:

«ΑΡΤΑ, 8: —Ἡ ἐπιτακτικὴ ἀνάγκη γιὰ τὴν ολοκλήρωσι τῆς διανοίξης τοῦ δρόμου Ἀρτας - Τρικάλων καὶ τὴν ἀσφαλτοστρώσι τῶν δρόμων Ἀστροπακαμένου — Κάτω Καλεντίνης καὶ Ἀθαμανίου, ὁδήγησε τὴν Κυβέρνησι στὴν ἀπόφασιν νὰ διαθέσει τὶς ἀναγκαῖες πιστώσεις.

Ἡ ἀπόφασιν δηλώθηκε ἀπὸ τὸν Ὑπουργὸ Δημοσίων Ἔργων κ. Τζαυετάκη, σὲ σχετικὴ σύσκεψιν ὑψηλοῦ βαθμοῦ παραγόντων, ποὺ ἔγινε χθὲς (7.11.80) στὴ Νομαρχία Ἀρτας. Στὴν ἴδια σύσκεψιν, δηλώθηκε ὅτι θὰ ἐνταχθεῖ στὸ πρόγραμμα μελετῶν τοῦ ἐρχόμενου χρόνου καὶ ἡ μελέτη κατασκευῆς τοῦ λιμανιοῦ Σαλαώρας».

Θέλετε νὰ γίνετε Διαιτητής;

Ὁ συγχωριανός μας κ. Δημήτρης Α. Μαντέλλος —πρῶτον Πρόεδρος τῆς Ἀδελφότητας καὶ σήμερα Πρόεδρος Διαιτητῶν Ἀθηνῶν— μᾶς πληροφόρησε ὅτι ὁποῖος συγχωριανός μας ἐπιθυμεῖ νὰ φοιτήσῃ στὴ σχολὴ διαιτητῶν (δύο φορὲς τὴν ἐβδομάδα με διάρκεια τριῶν μηνῶν) νὰ ἐπικοινωνήσῃ μαζί του στὸ τηλέφωνο 52.35.355. Ἡ φοίτησι εἶναι δωρεάν.

Σαράντα χρόνια...

(Συνέχεια ἀπὸ τὴν 3η σελ.)

νικηφόρα στὴν Ἑλλάδα σήμερα στὶς 6 τὸ πρωί. Ὑστερα, βλέποντας τὴ δυσἀρέσκεια ζωγραφισμένη στὸ πρόσωπο τοῦ συμμάχου του, προσθέτει: «Μὴν ἀνησυχεῖτε. Γὰ πάντα θὰ τελειώσουν σὲ δεκαπέντε μέρες...».

Δεκαπέντε μέρες ἀργότερα τὰ στρατεύματα τοῦ Μουσσολίνι θρίσκονται σὲ πλήρη ἄτακτο ὑποχωρησι... Στὴν Ἀλβανία ὁ πόλεμος εἶναι φρικαλέος. Ὁ χειμώνας εἶναι φοβερός. Οἱ Ἰταλοὶ δὲν εἶναι καλὰ ντυμένοι, ἀλλὰ οἱ Ἕλληνες εἶναι γυμνοί».

Αὐτὰ γράφει ὁ γνωστός Γάλλος ἱστορικός γιὰ τὴν κήρυξιν τοῦ πολέμου ἀπὸ τὴ φασιστικὴ Ἰταλία. Καὶ τὸ οἰκτρὸ τέλος τοῦ Μουσσολίνι, γράφει τὰ ἐπόμενα:

«Ὁ ὑπουργὸς τοῦ Μουσσολίνι, ὁ Νικόλας Μπαμπάτσι, παραδόθηκε στοὺς παρτιζάνους καὶ τοὺς Εἴπε».

«Ὁ Ντοῦτσε εἶναι μαζί μας!». Στὴ συνέχεια, λέει, ὅτι τὸ Μουσσολίνι τὸν σκότωσαν στὸ χωριὸ Ἀτζάνο δέκα χιλιόμετρα ἀπὸ τὰ Ἑλβετικὰ σύνορα, ὅπου προσπαθοῦσε νὰ σωθεῖ. Ἦταν 27 Ἀπριλίου 1945 στὶς 4 τὸ ἀπόγευμα. Ἐκτελεστής ἦταν ἕνας λογιστής, ὁ Βάλτερ Ἀουντίσιο, ποὺ ἦταν στὴν ἀντίστασι με τὸ ψευδώνυμο συνταγματάρχης Ααλέριο. Λέει ἀκόμα ὅτι ποτὲ δὲν μαθεύθηκε τί ἀπόγιναν τὰ ἔγγραφα καὶ οἱ ράβδοι χρυσοῦ, καὶ τὰ μεγάλα χρηματικὰ ποσά, ποὺ μετέφερε ἡ συνοδεία του.

Αὐτὸ ἦταν τὸ τέλος τοῦ δολοφόνου τῆς πατρίδας μας.

(Τέλος)